

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Eleny Kováčovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **Z., s.r.o.**, zastúpeného JUDr. J. K., advokátom, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Michalovciach**, za účasti: **L. M.**, zastúpená JUDr. I. K., advokátom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 5. novembra 2007, č.j. 2007/01654-1-KNO, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. septembra 2008, č.k. 2 Sp 2/2008-25 a o odvolaní právneho zástupcu účastníčky konania L. M. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. septembra 2008, č.k. 2 Sp 2/2008-25 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2 Sp 2/2008-25 zo dňa 2. septembra 2008 v časti, ktorou bolo potvrdené rozhodnutie odporcu zo dňa 5. novembra 2007, č. 2007/01654-1-KNO, **p o t v r d z u j e**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2 Sp 2/2008-25 zo dňa 2. septembra 2008 v časti náhrady trov konania **z m e ň u j e** tak, že navrhovateľ je **povinný** zaplatiť náhradu trov konania účastníčke L. M. na účet jej právneho zástupcu JUDr. I. K., advokáta, vedený v X., a.s., číslo účtu X v sume 485,35 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania účastníčke L. M. na účet jej právneho zástupcu JUDr. I. K., advokáta, vedený v X., a.s., číslo účtu X v sume 115,41€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 5. novembra 2007, č.j. 2007/01654-1-KNO, ktorým odporca ako orgán príslušný podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pôde) rozhodol o reštitučnom nároku oprávnenej osoby L. M., rod. K., za účasti Z., s.r.o. tak, že oprávnená osoba spĺňa podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. a/ a písm. p/ zákona o pôde a oprávnenej osobe sa priznáva vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k.ú. Z. parcela č. X. o výmere 9003m², zastavaná plocha a parcela č. X. o výmere 1451m², zastavaná plocha, ktoré sú zakreslené v geometrickom pláne č. 36183415-120/2007 zo dňa 3. októbra 2007.

Odporca zriadil vecné bremeno právo prechodu cez p.č. X. v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. 36183415-120/2007 pre vlastníka stavby p.č. X.. Vecné bremeno zriadil na dobu neurčitú počas trvania stavby postavenej na parcele č. X.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúmanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona o pôde, pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. septembra 2008, č.k. 2 Sp 2/2008-25 v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

Zopakoval tvrdenia z opravného prostriedku.

Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde a na skutočnosť, že v danom prípade bolo priznané vlastnícke právo k pozemku s nadstavbou, vlastníkom ktorej je navrhovateľ. Z geometrického plánu, ktorý bol vypracovaný pre účely vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, z ktorého vychádzal súd, je zrejmé, že vydávané nehnuteľnosti sú zastavané stavbami, ktoré boli zriadené v súlade s platným právnym poriadkom po prevode do vlastníctva štátu, časť z nich je zastavaná trafostanicou, budovou váhy, spevnenými plochami, požiarou nádržou, odkaľovacou nádržou, plynovou prípojkou, terénymi úpravami vykonanými nie

pre účely poľnohospodárstva a pod., a preto podľa názoru navrhovateľa uvedené stavby a ďalšie využívanie časti nehnuteľnosti bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemku.

Taktiež opakovane uviedol, že už správny orgán, z ktorého administratívneho spisu prvostupňový súd vychádzal, pochybil tiež v tom, že nedostatočne zistil skutkový stav, a z tohto dôvodu nesprávne rozhodol. Podľa informácií, ktoré má navrhovateľ, a ktoré museli byť známe správny orgán, pozemky vydávané správnym orgánom pre účastníčku konania boli na základe prídellových listín pridelené do vlastníctva iným osobám - prídelcom. S touto otázkou sa súd riadne nevysporiadal. Len konštatoval, že navrhovateľ na vznesenie tejto námietky nie je aktívne legitimovaný.

Podľa jeho názoru týmto postupom súdu môžu byť vyvolané ďalšie súdne konania, v ktorých sa budú domáhať určenia vlastníckeho práva k súdným nehnuteľnostiam ine osoby – prídelcovia.

Navrhovateľ tiež namietol spôsob vypracovania geometrického plánu, vyhotoveného pre účely tohto konania, ktorý bol vypracovaný v rozpore so vzájomnou dohodou účastníkov. Podľa vzájomnej dohody sa mali účastníci konania stretnúť na mieste samom a vec, vrátane vecného bremena, vykonzultovať. V skutočnosti bol navrhovateľ pozvaný na konzultáciu k už vyhotovenému geometrickému plánu do kancelárie odporcu, pričom jeho námietky neboli akceptované a s jeho námietkami sa správny orgán nijako nezaoberal.

Právny zástupca účastníčky konania L. M. JUDr. I. K., advokát, podal odvolanie proti výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v časti výroku o trovách konania zmenil a priznal L. M. náhradu trov konania vo výške 14 620 Sk. Uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 2. septembra 2008 súd priznal jeho klientke L. M. právo na náhradu trov konania, ktorá pozostávala z odmeny za právne služby. Zároveň súd zaviazal právneho zástupcu v zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP k vyčísleniu trov právneho zastúpenia do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Predmetné rozhodnutie bolo vyhlásené dňa 2. septembra 2008, t.j. v utorok. Trovy právneho zastúpenia právny zástupca vyčísľil a poštou zaslal prvostupňovému súdu dňa 4. septembra 2008, t.j. vo štvrtok, druhý pracovný deň od vyhlásenia rozsudku, teda zákonná lehota bola dodržaná.

Oporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že správny orgán považuje argumentáciu navrhovateľa týkajúcu sa dôvodov nedostatočne zisteného skutkového stavu veci za neopodstatnenú.

Uviedol, že v konaní rešpektoval rezolúciu Rady Európy č. 77/33 vyjadrujúcu minimálny štandard práv účastníkov konania, ktorá uvádza právo vyjadriť sa

k skutkovému stavu veci, uvádza dôkazy, prípadne navrhuje aké prostriedky použiť pri dokazovaní, rešpektuje právo byť informovaný ešte pred vydaním rozhodnutia o všetkých známych skutočnostiach, na základe ktorých bude vydané rozhodnutie.

Podľa jeho názoru správny orgán dostatočne spolupracoval s účastníkmi konania a oboznámil ich so všetkými skutočnosťami, ktoré boli potrebné k vydaniu rozhodnutia, čím bola v správnom konaní rešpektovaná rezolúcia Rady Európy č. 77/33.

Účastníčka konania navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1, § 250ja ods. 2 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania odvolací súd zistil, že predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 5. novembra 2007, č.j. 2007/01654-1-KNO. Predmetom správneho konania bolo rozhodnutie o nároku účastníčky konania L. M. ako oprávnenej osoby podľa zákona o pôde na navrátenie vlastníctva k parcele č. X. o výmere 9003m², zastavaná plocha a parcele č. X. o výmere 1451m², zastavaná plocha, ktorej vlastníckmi, ako to vyplynulo z pozemkovoknižnej vložky č. X. k.ú. M. Z., boli V. K. a M. K.

Vlastnícky podiel V. K. prešiel do vlastníctva Československého štátu na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 23. januára 1951, č.k. T 428/50 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Michalovciach č.k. 3 Tk 84/51-40 zo dňa 11. mája 1951, ktorý bol uznesením Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 2. augusta 1990, č.k. 1 Rt 78/90-6 zrušený podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

Vlastnícky podiel M. K. prešiel na štát bez právneho dôvodu.

Podľa ustanovenia § 6 ods.1 zákona o pôde oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a/ výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa prvších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov
- p/ prevzatia nehnuteľností bez právneho dôvodu.

V danom prípade odvolací súd konštatuje, že podmienky na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti oprávnenej osobe boli splnené. Túto skutočnosť navrhovateľ ani nenamietal.

Krajský súd námietky navrhovateľa, ktoré uviedol v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, že rozhodnutie odporcu bolo vydané v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1, 4 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení ako i ustanovením § 11 ods.1 písm. d/ zákona o pôde, že z geometrického plánu, ktorý bol vypracovaný pre účely vydania napadnutého rozhodnutia, je zrejmé, že vydávané nehnuteľnosti sú zastavané stavbami, ktoré boli zriadené v súlade s platným právnym poriadkom po prechode do vlastníctva štátu, časť z nich je užívaná na príjazdové komunikácie, je na nich zriadená regulačná stanica plynu, a preto tieto stavby bránia poľnohospodárskemu vyžitiu nehnuteľnosti, že odporca nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie a dospel k nesprávnemu záveru, že stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku ako i to, že pozemky vydávané správnym orgánom pre oprávnenú osobu boli na základe prídelových listín pridelené do vlastníctva iným osobám prídelcom, a s touto otázkou sa správny orgán vôbec nevysporiadal, považoval za nedôvodné, pričom sa dôsledne držal rozsahu návrhu navrhovateľa, v ktorom bolo správne rozhodnutie napadnuté vyššie uvedenými námietkami.

Vychádzal pritom predovšetkým z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde, podľa ktorého pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný, pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku.

Podľa názoru krajského súdu z obsahu stavebného povolenia vydaného bývalým Okresným národným výborom, Odborom územného plánovania a stavebného poriadku Michalovce dňa 28. januára 1986, Číslo: ÚP 343/86 a kolaudačného rozhodnutia vydaného tým istým orgánom dňa 4. decembra 1989 Číslo: ÚP a SP 1794/89 vyplýva, že na časti vydávaných nehnuteľností sa nachádza povolená stavba pod názvom Areál pre pestovanie skorých zemiakov L. Charakter stavby teda nebráni poľnohospodárskemu využitiu pozemku, preto nie je tu prekážka vydania nehnuteľnosti podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde.

Uvedený právny názor krajského súdu je podľa odvolacieho súdu správny.

Správny orgán jednoznačne pri svojom rozhodovaní o uplatnenom reštitučnom nároku vychádzal z dostupných materiálov, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre vydanie rozhodnutia.

Parcely, ktoré sú predmetom vydania, boli zastavané po prechode nehnuteľnosti do vlastníctva štátu. Táto skutočnosť vyplýva z predloženého kolaudačného rozhodnutia Číslo: ÚS a SP 1794/89 zo dňa 4. decembra 1989.

Charakter stavby – areál pre pestovanie skorých zemiakov L. vyplýva zo stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia a je zrejmé, že stavba nebráni poľnohospodárskemu a lesnému využitiu pozemku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že správny orgán dôsledne postupoval v dôkaznom konaní pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci a stotožňuje sa i s názorom správneho orgánu, že pokiaľ na predmetných parcelách bola vybudovaná plynová prípojka, inžinierske siete a kanalizácia, jedná sa o stavby, ktoré nebránia poľnohospodárskemu využitiu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v danom prípade sa rozhodovalo o vlastníctve oprávnenej osoby, pričom v reštitučnom konaní nijakým právne relevantným spôsobom navrhovateľ nepreukázal skutočnosť, že predmetné pozemky, ktoré boli prevádzané do vlastníctva oprávnenej osobe, boli pridelené iným osobám – prídelcom.

Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu ako i správneho orgánu poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na vznesenie takejto námietky. Je zrejmé, že rozhodnutím OÚ Michalovce č. 2001/02713 bol zapísaný v obci Z. register ROEP, ktorý v prípade existencie prídelcov by túto skutočnosť aj zohľadnil a prídelcovia by ako vlastníci boli zapísaní do katastra nehnuteľností.

Takisto pokiaľ sa jedná o námietku navrhovateľa ohľadne zriadenia vecného bremena Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu udáva, že o obsahu vecného bremena účastníci počas konania rokovali, výsledkom čoho bolo rozšírenie prístupovej cesty pre navrhovateľa. V tomto smere odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že správny orgán vychádzajúc z pripomienok účastníkov konania na jednaní dňa 5. septembra 2007 dospel k právnemu záveru, že je potrebné rozšíriť prístupovú cestu k stavbe parcela č. X., a na základe akceptácie pripomienok účastníkov konania bol vypracovaný geometrický plán č. 36183415-120/2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny v časti, ktorou bolo potvrdené rozhodnutie odporcu zo dňa 5. novembra 2007 č. 2007/01654-1-KNO, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil (§ 219 ods. 1, 2 OSP).

Navrhovateľ v odvolaní nevzniesol žiadne právne relevantné námietky, ktoré by priniesli iné rozhodnutie vo veci, a s ktorými by sa krajský súd nevysporiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu pokiaľ sa jedná o lehotu troch dní na vyčíslenie trov konania v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 OSP. Podľa názoru odvolacieho súdu právny zástupca oprávnenej osoby JUDr. I. K. dodržal procesnú lehotu troch dní od vyhlásenia rozsudku, nakoľko druhý deň po vyhlásení rozsudku t.j. 4.septembra 2008 (pojednávane sa konalo a rozsudok bol vyhlásený dňa 2.septembra 2008) podal na poštovú prepravu zásielku, obsahom ktorej bolo vyčíslenie náhrady trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu bola tak trojdňová lehota zachovaná.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2 Sp 2/2008-25 zo dňa 2. septembra 2008 v časti náhrady trov konania tak, že účastníčke konania L. M. priznal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa v sume 485,35 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. I. K., advokáta. Základná sadzba tarifnej odmeny, režijný paušál, náhrada za stratu času boli určené v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len vyhláška) v znení účinnom do 31. mája 2009, nakoľko išlo o úkony právnej služby vykonané pred 31. májom 2009 (§ 20a vyhlášky). Náhrada trov konania pred súdom prvého stupňa vo výške 485,35 € pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času:

- prevzatie veci a príprava (rok 2008) – 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky),
- vyjadrenie k návrhu vo veci samej z 27. mája 2008 – 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- účasť na pojednávaní pred Krajským súdom v Košiciach dňa 2.septembra 2008 – 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky),
- režijný paušál 3 x 6,34 € = 19,02 € (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),
- cestovné z B. do K. dňa 1.septembra 2008 – 19,19 €; z K. do B. dňa 2.septembra 2008 – 21,18 €,
- ubytovanie v K. z 1.septembra 2008 na 2.septembra 2008 – 48,63 €,
- náhrada za stratu času 10,52 € x 22 polhodín = 231,44 € (§ 17 ods. 1 vyhlášky).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP, § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnej účastníčke konania L. M. priznal ich náhradu vo výške 115,41€. Odporcovi trovy konania nevznikli. Základná sadzba tarifnej odmeny a režijný paušál boli určené v zmysle vyhlášky. Náhrada trov konania pred odvolacím súdom vo výške 115,41 € pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby, náhrady hotových výdavkov:

- vyjadrenie z 18.novembra 2008 k odvolaniu – 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- účasť na pojednávaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky dňa 21.októbra 2009 – 53,49 € (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky), tak ako to vyčíslil právny zástupca účastníčky konania JUDr. I. K.,
- režijný paušál (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky): 1 x 6,34 € (v roku 2008), 1 x 6,95 € (v roku 2009).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 21. októbra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová